

og til Landsthinget saalydende:

„Vi kunne give Landsthinget den Forsikkring, at det fremdeles er Vor faste Villie at hævde den grundlovmæssige Ordning i dens Helhed, og Vi nære ligesom Landsthinget det Haab, at den Tid ikke er fjern, hvor man fra alle Sider vil erkende, at Lovgivningsarbejdet kun kan fremmes tilfredsstillende, naar man med gjensidig Hensyntagen til de forskjellige Statsmyndigheders Rettigheder bestræber sig for at komme overens om, hvad der kan tjene til Fædrelandets Sikkring, Fremgang og Lykke.

Vi bede Dem bringe Landsthinget Vor Tak for dets tillidsfulde Henvendelse til Os.“ —

indeholdt Dagbladet „Social-Demokraten“ i dets Nr. 91 for Søndagen den 22de April 1883 en Artikel med Overskriften: „Bekjend, hvis I tør!“, og hvori der, under Henvisning til en Række Udtalelser af Bjørnstjerne Bjørnson, fandtes følgende Passus:

„Kong Christian den Niendes Afslag paa at afskedige et Ministerium, der vittelig har Folkets Flertal imod sig, — det er et Vidnesbyrd om, at „det er paa en Vogn, det konstitutionelle Kongedømme hviler“, den Vogn nemlig, at Kongen skulde staa over Partierne.“

Foranlediget herved blev der af Justitsministeren beordret anlagt Sag mod „Social-Demokraten“s ansvarhavende Redaktør, Frederik Adolf Herz, for formentlig Måjestatsfornærmelse. Hr. Herz blev derpaa ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Dom af 7de Juli 1883 efter Straffelovens § 90 idømt 4 Maanedes simpelt Fængsel, idet Retten gif ud fra, at den oven citerede Yttring i Bladet „Social-Demokraten“ indeholdt en Krænktelse af den Urbødighed, der skyldes Kongen.

Sagen blev derpaa indanket for Høiesteret, som den 31te Januar d. A. stadfæstede Kriminal- og Politirets Dom, idet Høiesteret fandt, at den paaklagede Yttring, navnlig naar den læses i Forbindelse med den øvrige Del af Artiklen, maatte anses at indeholde en under Straffelovens § 90 henhørende Krænktelse af den Urbødighed, der skyldes Kongen.

Da imidlertid Straffelovens § 90, med Undtagelse af Udtrykkene: „Trusler“ og „Forhaanelser“, ikke indeholder nogen Betegnelse af, hvad der kan henregnes til „anden fornærmelig Adfærd“, hvorved en Person er istand til at krænke „den Urbødighed, der skyldes Kongen“, og da vi tillige ikke kunne indse, at den ovenfor citerede Yttring af Bladet „Social-Demokraten“ med Rette kan tillægges en saadan Egenstaaelse, navnlig da lignende Ytringer gjentagne Gange upaataalt og ustraffet har været fremsat fra anden Side, maa det, med Henblik paa den Fortolkning af ovennævnte Paragraf, der har afgivet Grundlaget for den af Høiesteret den 31te Januar d. A. stadfæstede Dom over Redaktør Herz, anses for at være overladt til Domstolens frie, villkaarlige Skjøn at afgjøre, hvad der kan betegnes som en strafbar Krænktelse af den Urbødighed, der skyldes Kongen.

Undertegnede er imidlertid af den Formening, at det indeholder en Fare for Ytringsfriheden her i Landet, naar der ikke haves nogen anden Rettegjort for, hvad der i ovennævnte Henseende kan anses for at være strafbart, end en paa Domstolens aldeles ubundne Skjøn hvilende Fortolkning af Straffeloven, og tillader vi os derfor ved nærværende Andragende at anmode det høie Folkething om at medvirke til en forandret Affattelse af Straffelovens § 90 saaledes, at lignende Fortolkninger deraf fremtidig kan forhindres.“

Udvalgets Flertal (Højmarl, N. S. Larsen, Leth, Th. Nielsen, P. Pedersen og Thorup) foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren.